

Dr. Aradszki András, a Nemzeti Fejlesztési
Minisztérium energiaügyi felelős
államtitkára

Nem írhatjuk felül az Európai Tanács döntését Brüsszel javaslatára

Az uniós energiaügyi miniszterek az európai energiahatékonysági célról tanácskoztak az Energia Tanács informális találkozásán, a máltai Vallettában, május 18-án. A tagállamok az energiahatékonyságról szóló irányelv módosítását kezdeményező európai bizottsági javaslatot vitatták meg, amely a tavaly novemberben közzétett, „Tiszta energiát minden európainak” jogszabálycsomag részét képezi. Dr. Aradszki András, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium energiaügyi felelős államtitkára kiemelte, hogy nemcsak a 3%-os kötelező emelés a kérdéses, hanem az is, hogy hozzájárulunk-e ahhoz a gyakorlathoz, hogy az Európai Tanács dönt valamiről, majd egy másik testület (ebben az esetben az Energia Tanács) felülírja ezt a döntést az Európai Bizottság javaslatára.

Az irányelvtervezet az irányadó 27-ről kötelező 30%-ra emelné a 2030-as európai energiahatékonysági célértéket. Magyarország miért nem támogatja ezt a 3%-os emelést?

– A számok csalókák lehetnek, s nem is elsősorban azokról van szó... Az Európai Tanács 2014. októberi ülésén 27%-os, nem kötelező (úgynevezett irányadó) uniós célról döntött. A vita most főleg arról szól, hogy ezt a 27%-os célszámot most már kötelezően 30%-ra emeljék. Nagy nézetkülönbségek alakultak ki a tagállamok között, és Magyarország azokkal tartott, akik szerint nem lehet kötelező célszámot előírni akkor, amikor a tagországok állam- és kormányfőivel, az Európai Tanács elnökével és az Európai Bizottság elnökével ülésező tanács három éve 27%-os célról döntött. Ebben az esetben nemcsak a 3%-os emelés a kérdéses, hanem az is, hogy hozzájárulunk-e ahhoz a gyakorlathoz, hogy az Európai Tanács dönt valamiről, majd azt megváltoztatja egy másik testület az Európai Bizottság javaslatára. Ez történt a bevándorlási

kvótákkal kapcsolatban is, amikor a Bel- és Igazságügyi Tanács határozott olyan dologról, amiről az állam- és kormányfők tanácsa még nem döntött. Ha mi ezt a 3%-os emelést elfogadnánk, akkor belesimulnánk abba a Brüsszel által elvárt rendbe, amelyik a szubszidiaritás elvét is felülírva ilyen módon fogadtat el döntéseket. Mi azért nem támogattuk a 30%-ra való emelést, mert nem gondoljuk azt, hogy egy bizottsági indítvány alapján felül kellene, lehetne írunk az Európai Tanács döntését.

Az elmondottakból arra következtethetünk, hogy kaotikus állapotok uralkodnak az EU szervezetei között?

– Az irányelvet másként értelmezi az Európai Bizottság és a tagállamok egy része. Ezt pedig tisztázni kell. Hiszen ez is azt jelzi, hogy a brüsszeli irányítás olyan jogköröket is magának vindikál, amelyeknek nem birtokosa.

Tudtommal nem csak ez az egyedüli problémája a kormánynak az irányelvtervezettel kapcsolatban.

– Az Európai Tanács három célértéket állapított meg; az energiahatékonyságon kívül arról döntött, hogy nem tagállami, hanem uniós szinten kötelező jelleggel 27%-ra növelik a megújuló források arányát a felhasznált energia tekintetében, és arról is, hogy a tagállamok kötelezően (kikényszeríthető módon) az 1990-es szinthez képest legalább 40%-kal mérséklék az üvegházhatást okozó gázok (ÜHG) kibocsátását 2030-ra. Azt viszont, hogy milyen módon éri el

az ÜHG-kibocsátás mérséklését a tagállam, azt nem határozták meg. Két eszközre tettek ajánlást: a megújuló energiák növelésére és az energiahatékonyság fejlesztésére. Éppen azért, hogy a különböző adottságú tagállamok eldönthessék, hogy esetükben melyik megközelítés szolgálja jobban a tagállami szinten kötelező ÜHG-csökkentési cél elérését, ezért nem tették kötelezővé mind ez idáig a megújuló energiákra vonatkozó és az energiahatékonysági célértéket. Nem is tehetik, mert például Magyarországon az atomenergia használatával tudjuk csökkenteni a szén-dioxid-kibocsátást. A már említett 30%-ra való kötelező növeléssel felülírnák a tagállamok azon jogát, hogy saját maguk állapítsák meg energiamixüket, s a lehető legjobb megoldást találják meg a valóban kötelező 40%-os mérséklési célérték eléréséhez. Ez egy nagyon bonyolult rendszer, és a fejleményeket leegyszerűsítve összegzi az az állítás, hogy Magyarország nem fogadta el a 30%-os növelést. Mi elfogadnánk, de nem kötelező jelleggel. Komoly veszélyeket rejthet magában, ha átmegy a brüsszeli javaslat, mert ha az elvárt célértéket a tagállamok nem teljesítik, akkor velük szemben büntető szankciókat helyeznek kilátásba. Ezt sem tudjuk elfogadni. A cseh felszólaló a vitán (nagyon helyesen) kimondta, hogy amennyiben felmerült a 30% kötelező jellegéről dönteni, akkor ilyen alapon vizsgálni kellene azon szankciókat is, amelyek a „Tiszta energiát minden európainak” csomagban a nem kötelező célok nem teljesítésének esetére vonatkoznak.

A cseheken kívül mások is osztják a magyar álláspontot?

– A visegrádi országok egybehangzó véleménye, hogy az energiahatékonyság fokozásában továbbra is csak nem kötelező uniós célérték lehet támogatható. A tagállamok többsége elutasítja a brüsszeli javaslatot. Komoly vita folyt, az ismertetett pró és kontra tagállami álláspontokat pedig az Európai Bizottság értékelni fogja, s mivel az Európa Parlamentnek is dönteni kell róla, így további egyeztetések szükségesek. Ezért várjuk a következő brüsszeli javaslatot, de a jövőben sem mondunk le a magyar érdekek következetes és határozott képviseléséről.

Nem a számokkal, hanem a kötelező jelleggel van gondunk

Írta: Medveczky Attila

2017. június 22. csütörtök, 19:28 -

Medveczky Attila